

факултетима тако и на другим, пре свега политичких али и других друштвених наука.

3. ОДНОС УСТАВНОГ ПРАВА И ДРУГИХ ГРАНА УНУТРАШЊЕГ ПРАВА

С обзиром на различита гледишта о односу уставног права као гране унутрашњег права према међународном праву, далеко је лакше одредити однос уставног права према осталим гранама унутрашњег права. Према месту које уставно право има у правном систему сваке земље општеприхваћен је став да је уставно право основа за све друге гране права, да даје основна начела за остале гране права и да су његови прописи руководство по коме се управљају прописи осталих грана права. При томе овај однос уставног права према другим гранама права може да буде непосредан или посредан. Тај однос је ближи са оним гранама права које регулишу поједине делове државне организације (управо, судско право) и где уставно право само утврђује основне принципе ових грана права. Однос са неким гранама права је посреднији и даљи, што важи, рецимо, за породично, грађанско, наследно и др. право. Ове гране права само су посредно везане за уставно право јер се основни принципи тих грана права, нпр. о браку, породици, наслеђивању и сл. налазе у уставном праву односно уставу који их утврђује. Између уставног права и других грана права постоје различити нивои односа и они се испољавају у следећем:

а) Према политичкој науци, уставно право се поставља (и разликује) као правна дисциплина што значи да се бави применом права, оним што треба да буде. С друге стране, политичка наука је вредносно неутрална, не бави се вредносним судовима, не усредсређује се на оно што треба да буде већ на оно што јесте, што се чињенично објашњава и то откривањем узрочно-последичних веза међу појавама. Политичка наука се креће ван домена правних (уставних) прописа, она је у њиховом окружењу и проучава политичке појаве и које економске и социјалне снаге одређују карактер политичког режима.

б) У односу на радно право, уставно право се појављује као његов извор, исходиште, у том смислу што прописи уставног права, односно устав регулише радноправну материју. То је случај са свим страним уставима, па и нашим, и оним бившим, социјалистичким и садашњем. Устави свуда, па и код нас, уређују основна права која грађани уживају у раду и вези с радом, као што су: право на рад, слобода рада, заштита на раду, право на штрајк, права из пензијског и инвалидског осигурања